

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

349. Quis in genere sit modus dandi Coadiutorem cum futura successione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

CAPUT QUARTUM.

De Causa formali, seu forma & modo concedendi & impetrandi Coadjutorias.

Questio 348. Quis modus concedendi Coadjutoriam temporalem?

Respond. Præterquam, quod temporalis Coadjutoria forma sat clarè doceatur in titulo de Cler. agrot. dum Rector ecclesiæ sublevandæ debilitatis gratiâ Coadjutorem temporalem ab Episcopo desiderat, solennitas alia non requiritur, quam juret, non valere se præ infirmitate manus sibi incumbens explere. Remouch. de Coadjut. c. 10. n. 4. Et si fuerit persona suspecta simulationis, quæ delicatula fortè potiùs ad excutiendum onus id petat, & per aspectum corporis aut aliter verisimiliter probare nequit infirmitatem seu inidoneitatem, adhiberi debet medici & domesticorum attestatio. Remouch. loc. cit. n. 5. citans Vallens. ad tit. de Cler. agrot. n. 3. Dum verò alius præ senio, infirmitate, aut alio quovis impedimento detentus negligit aut recusat ex tenacitate & metu deperendæ alicujus portiuucula ex obvenientibus petere Coadjutorem in ecclesiæ & subditorum grave præjudicium, dandus est illi etiam invito Coadjutor temporalis autoritate Episcopi vel superioris, justificatâ tamen priùs qualitate & inidoneitate Coadjuti. Remouch. loc. cit. n. 6. Verùm de isto Coadjuvandi consensu infra accuratius.

Questio 349. Quis in genere sit modus dandi Coadjutorem cum futura successione?

Respond. Coadjutoris his concedendis tam respectu electivorum (quales in Germania sunt Episcopatus, Monasteria, & ferè Præposituræ, Decanusque dignitates) quam beneficiorum voluntariæ collationis, formam claris terminis præscribit Tridentinum loc. cit. nempe quòd coram Papa expositis & approbatis causis necessitatis, aut evidentis utilitatis ecclesiæ, & per illum approbatis, prout & qualitatibus à jure requisitis, is det Coadjutorem cum futura successione, aliàs gratia hæc sit subreptitia & nulla. Barbof. l. 3. c. 10. n. 47. quam tamen formam Remouch. loc. cit. n. 10. ait, non ita restringendam, quin multa alia ex tacita consequentia juxta antiquos Canones, & pro ecclesiarum utilitate, quibus dandus talis Coadjutor, pariter inesse seu requiri intelligantur. Unde fit

Questio 350. Qualis requiratur dictarum causarum, & qualitatum cognitio?

1. **R**espond. Requiritur, ut hæc causa necessitatis, aut evidentis utilitatis diligenter discutiatur à Pontifice, uti & in Coadjutorem asfumentis qualitates, ita ut certum ei sit, qualitates omnes in eo concurrere, quæ à jure & decretis

ejusdem Concilii in Episcopis requiruntur. Barbof. loc. cit. causæque illa & qualitates ideo diligenter examinata & probata requiruntur; quia istiusmodi Coadjutoria omni jure detestabiles sunt, & solo stylo inventæ, ut ait idem Barbof. ex Sanch. conf. mor. l. 2. c. 2. dub. 64. n. 1.

2. Tamen autem textus Concilii videatur de forma requirere cognitionem judicalem, particula tamen illa diligenter aliud non vult, quam indaginem & scrutationem aliquam extrajudicalem causarum, cum judicialis disquisitio pertineat solum ad contentiosa judicia; in gratiosis verò Principes contententur, moverique soleant informationibus & attestationibus extrajudicialibus. Remouch. c. 10. n. 12. Solet tamen fieri illa causarum & qualitatum cognitio à Papa in Consistorio per Cardinales, Paris. de resign. l. 7. q. 20. n. 15. Remouch. n. 13. Card. de Luca de Regular. d. 53. n. 14. ubi, quòd, ut Papa arbitrium suum in concessione gratiæ coadjutorialis bene interponat, petitionem Coadjutoris examinandam remittit ad consultationem S. Congregationis Consistorialis, gerentis partes Assessoris seu Consultoris Papa, qui ex laudabili & prudente stylo circumspicè in hac materia procedere solet, idque propter arduitatem & momentum negotii. Loquuntur enim hi AA. de Coadjutore Episcopi, & Card. de Luca de Coadjutore Abbatis. Unde à contrario non videtur requiri illa cognitio facta consistorialiter, dum expetitur Coadjutor pro inferioribus beneficiis, puta Canonicam &c. aliòve beneficio non solito provideri consistorialiter. Unde jam etiam opus non est gratiam Coadjutoria talis expediri in forma dignum. Imò nec sic expeditam cum remissione ad Ordinarium super veritate narratorum sufficere propter apertum & clarum sensum Concilii in particulis priùs & coram. & quòd dicatur: qualitates concurrere certum sit. quali sufficiat, quocunque modo Papam consistorialiter certum fieri & plenè informatum ait Remouch. loc. cit. n. 14. & 15.

Questio 351. Si ergo mortuo jam Coadjutore contingat, alterius, ad cujus collationem aliàs spectasset Coadjuti beneficium, auctoritate provideri de eo, contemptâ Coadjutoria, prætendendo, causas ejusdem esse falsas, & gratiam nulliter & subreptitiè impetratam, Coadjutor teneatur justificare causas in gratia Coadjutoria insertas, alià cesset omnis reservatio & gratia?

Respond. affirmativè, Lotter. de re beneficiaria. l. 2. q. 25. n. 33. & 34. & ex eo Remouch. citans Gemin. in c. presenti. n. 2. de off. Legat. inest enim semper clausula: salvo jure tertii. & præ-